

๐ ีะ (เดี่ยว)

สำหรับตัว ย ว อ นับลำดับอยู่ในพยัญชนะเสมอ

1.3 การเรียงลำดับคำ จะลำดับตามพยัญชนะก่อนเป็นสำคัญ แล้วจึงลำดับตามรูปสระ ดังนั้นคำที่ไม่มีสระปรากฏเป็นรูปประสมอยู่ด้วย จึงอยู่ข้างหน้า เช่น กก อยู่หน้า กะ หรือ ขลา อยู่หน้า ขะฆ่า ส่วนคำที่มีพยัญชนะกับสระปรากฏเป็นรูปประสมกันก็ใช้หลักการลำดับคำข้างต้น เช่นเดียวกัน เช่น จริก จริม จรี จรีง จรุก และโดยปกติจะไม่ลำดับตามวรรณยุกต์ เช่น ไต่กั้ง ไต่ฝุ่น ไต่ไม้ แต่จะจัดวรรณยุกต์เข้าในลำดับต่อเมื่อกำนั้นเป็นคำที่มีตัวสะกดการันต์เหมือนกัน เช่น ไต่ ไต่ ไต่ ไต่ หรือ กระตุ่น กระตุ่น

คำที่มี ี (ไม่ไต่คู่) จะลำดับอยู่ก่อนวรรณยุกต์ เช่น เก็ง เก่ง เก้ง เก่ง

1.4 จำพวกคำที่นำด้วย กระ- บางพวกใช้แต่ กระ- อย่างเดียว บางพวกใช้เป็น กระ- ก็ได้ ประเภทที่ใช้เป็น กระ- ได้นั้น ได้แก่มารวมพวกไว้ที่ กระ- อีกครั้งหนึ่ง แต่เก็บเฉพาะคำโดยไม่มีบทนิยาม ดังนั้น ถ้าพบคำที่ขึ้นต้นด้วย กระ ในจำพวกนั้น ให้ดูบทนิยามที่ กระ- เช่น กระทะ กระเปาะ เว้นไว้แต่ที่ใช้ได้ทั้ง ๒ อย่างโดยความหมายต่างกัน เช่น กระจะ-กระจะ กระด้าง-กระด้าง จึงจะมีบทนิยามไว้ทั้ง ๒ แห่ง

1.5 คำที่เพิ่มพยางค์หน้าซึ่งใช้ในคำประพันธ์โบราณ เช่น มี เป็น มะมี ริก เป็น ระริก ครั้น เป็น คะครั้น หรือ ะครั้น แยม เป็น ยะแยม ฯลฯ อันเป็นวิธีที่ภาษาบาลีเรียกว่า อัพาส และภาษาสันสกฤตเรียกว่า อัภยาส แปลว่า วิธีซ้อนตัวอักษร เช่น ททาทิ ททามิ นั้น คำเหล่านี้มีจำนวนมาก บางแห่งเก็บรวมไว้ที่คำขึ้นต้น เช่น คะครั้น เก็บที่ คะ แล้วบอกว่า ใช้นำหน้าคำที่ตั้งต้นด้วยตัว ค มีความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคำเดิมนั้น บางแห่งเก็บกระจายเรียงไปตามลำดับคำ เช่น มะมี แต่ก็คงจะเก็บไม่หมด ฉะนั้นถ้าคำใดค้นไม่พบที่ลำดับคำ ให้ไปดูคำที่เป็นต้นเดิม เช่น ยะ แยม ดูที่ แยม

1.6 ภาษาถิ่นบางถิ่นพูดสั้น ๆ เช่น กะตะ พูดแต่เพียง ตะ (ไม่มี กะ) กะจ๋อนกะจ๋อง พูดแต่เพียง จ๋องจ๋อง (ไม่มี กะ) แต่ความหมายของคำเหมือนกันกับคำที่มี กะ นำหน้า คำเช่นนี้เก็บไว้ที่ กะ แห่งเดียว

1.7 คำที่มีเสียงกลับกัน เช่น ตะกรุด เป็น กะตรด ตะกร้อ เป็น กะต้อ ตะกรับ เป็น กะตรับ โดยปกติเก็บไว้ทั้งที่อักษร ก และ ต แต่ถ้าค้นไม่พบที่อักษร ก ก็ให้ค้นที่อักษร ต

1.8 คำต่อไปนี้ซึ่งเป็นคำที่ใช้มากในบทกลอน คือ

- ก. คำที่เติม อา อี หรือ อิน ข้างท้าย เช่น กายา กายี กายิน
- ข. คำที่เติม เอส ข้างท้าย (ตามภาษากวีเรียกว่า ศ เข้าลิลิต ทำคำที่เรียกว่าคำสุภาพให้เป็นคำเอกตามข้อบังคับโคลง) เช่น กมลศ มยุเรศ
- ค. คำที่เติม อาการ ข้างท้าย เช่น จินตนาการ คมนาคาร ทัศนาคาร

ข. คำที่เดิม ชาติ ข้างท้าย เช่น กิมชาติ คชาชาติ

คำเหล่านี้มักมีความหมายไม่ต่างไปจากเดิม ได้รวบรวมเก็บไว้ในพจนานุกรมนี้ด้วย แต่อาจไม่หมดเพราะมีจำนวนมาก ถ้าค้นไม่พบในรูปคำนั้น ๆ ให้ดูที่คำเดิม เช่น กายา กายี เมื่อค้นที่คำ กายา กายี ไม่พบ ให้ดูที่คำ กาย คำ กาย มีความหมายอย่างไร กายา กายี ก็มีความหมายเช่นเดียวกัน คำอื่น ๆ ให้ค้นดูในทำนองนี้

1.9 ศัพท์ที่มีมูลรากอย่างเดียวกัน แต่แปลงรูปไปได้หลายอย่าง เช่น หิมวัต แปลงรูปเป็น หิมวันต์ หิมวา หิมวาท หิมวาน หิมพาน โดยความหมายไม่เปลี่ยนไป ได้ให้บทนิยามไว้ที่ศัพท์เดิมคือที่ หิมวัต แต่แห่งเดียว ส่วนศัพท์ที่แปลงรูปไปจากศัพท์เดิมก็เก็บไว้ต่างหาก แต่บ่งให้ไปดูที่ศัพท์เดิม เช่น หิมวันต์, หิมวา, หิมวาท, หิมวาน [หิมมะ]- น. หิมวัต.

1.10 การเรียงลำดับคำที่เป็นนามย่อย เช่น ตะนอย ช่อน คา ไม่ได้เรียงรวมกับตัวสามายนามอย่างที่ใช้พูด เป็น มดตะนอย ปลาช่อน หนุ้าคา แต่ได้เรียงสามานยนาม มด ปลา หนุ้าไว้แห่งหนึ่งตามตัวอักษร และเรียงนามย่อย ตะนอย ช่อน คา ไว้ต่างหากตามตัวอักษรนั้น ๆ เว้นแต่คำซึ่งแยกออกไม่ได้ เพราะเป็นชื่อของสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งคำ เช่น แมลงภู่ ซึ่งเป็นชื่อของหอยหรือปลาบางชนิด จะเรียงรวมไว้ด้วยกันที่อักษร ม หรือ ปลากริม ซึ่งเป็นชื่อขนม ไม่ใช่ปลา จะเรียงรวมไว้ด้วยกันที่อักษร ป ถึงกระนั้นก็มีคำบางคำที่ไม่อาจเรียงตามหลักนี้ได้ ฉะนั้น คำในทำนองนี้เมื่อค้นไม่พบในที่ที่เป็นนามย่อยก็ให้ค้นต่อไปในที่ที่เป็นสามานยนาม เช่นคำ น้ำตาลกรวด เมื่อค้นที่ กรวด ไม่พบ ก็ให้ไปค้นที่คำ น้ำตาล

1.11 คำ 2 คำเมื่อประสมกันแล้ว โดยคำแรกเป็นคำเดียวกับแม่คำหรือคำตั้ง และมีความหมายเกี่ยวเนื่องกับคำตั้ง จะเก็บเป็นอนุพจน์ คือ ลูกคำของคำตั้งนั้น ๆ เช่น กดชี่ กดคอกดหัว เก็บเป็นลูกคำของคำ กด เว้นแต่คำที่ประสมกันนั้นจะมีความหมายเป็นอิสระหรือต่างไปจากคำตั้ง จึงจะแยกเป็นคำตั้งต่างหาก เช่น ขวัญอ่อน ที่หมายถึงผู้ตกใจง่าย คือ เด็กหรือหญิงซึ่งมักจะขวัญหายบ่อย ๆ เก็บเป็นลูกคำของคำ ขวัญ ส่วน ขวัญอ่อน ที่เป็นชื่อเพลงร้องรำชนิดหนึ่ง จะแยกเป็นคำตั้งเพราะมีความหมายต่างออกไป คำลักษณะนี้จะใส่เลขกำกับไว้ด้วย เป็น ขวัญอ่อน ๑ และ ขวัญอ่อน ๒ ส่วนคำที่นำมาประสมกันแล้ว มีความหมายไม่ต่างจากคำเดิม แปลได้คำต่อคำจะไม่เก็บ เช่น ข้าวผัด ไม่เก็บเป็นลูกคำของ ข้าวเพราะมีความหมายเท่าคำเดิมแต่ละคำ

1.12 คำคำเดียวกันซึ่งอาจประสมอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังคำอื่น ๆ เช่น น้ำ ประสมอยู่ในคำต่าง ๆ เป็น แม่น้ำ ลูกน้ำ น้ำใจ น้ำตอย ถ้าคำที่อยู่ข้างหน้าคำ น้ำ เป็นอักษรตัวอื่น จะลำดับไว้ที่อักษรนั้น ๆ อย่างคำ แม่น้ำ ลำดับไว้ที่อักษร ม ลูกน้ำ ลำดับไว้ที่อักษร ล ไม่ลำดับไว้ที่อักษร น แต่ถ้าคำ น้ำ อยู่ข้างหน้า ก็ลำดับไว้ที่อักษร น โดยเป็นลูกคำของคำ น้ำ เช่น น้ำกรต น้ำแข็ง น้ำย่อย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์การใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรมฯ โดยจำแนกออกเป็นหมวดหมู่ต่างๆ ดังนี้

1. หมวดบุคคลและกลุ่มบุคคล เช่น กงสุล (ฝรั่งเศส / Consul) กัปตัน (อังกฤษ / Captain) กุ๊ก (อังกฤษ / Cook) คริสต์ (อังกฤษ / Christ) และฮั่น (อังกฤษ / Hun) เป็นต้น
2. หมวดสัตว์ เช่น กอริลล่า (อังกฤษ / gorilla) ชิมแปนซี (อังกฤษ / chimpanzee) ไดโนเสาร์ (อังกฤษ / dinosaur) และฮิปโปโปแตมัส (อังกฤษ / hippopotamus) เป็นต้น
3. หมวดพืชพรรณและธรรมชาติ เช่น ไซโคลน (อังกฤษ / cyclone) ดีเปรสชัน (อังกฤษ / depression) นอต (อังกฤษ / nut) และบาร์เลย์ (อังกฤษ / barley) เป็นต้น
4. หมวดมาตรา เช่น เกรน (อังกฤษ / grain) แกลลอน (อังกฤษ / gallon) คิว (๑, cubic) ไควตา (อังกฤษ / quota) และเซนติกรัม (อังกฤษ / centigram) เป็นต้น
5. หมวดพาหนะและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น โซลา (อังกฤษ / sola, solar) ดีเซล (อังกฤษ / diesel) ไดนาโม (อังกฤษ / dynamo) แท็กซี่ (อังกฤษ / taxi) และแทรกเตอร์ (อังกฤษ / tractor) เป็นต้น
6. หมวดสถานที่ เช่น บังกะโล (อังกฤษ / bungalow) บาร์ (อังกฤษ / bar) แบงก์ (อังกฤษ / bank) พีระมิด (อังกฤษ / pyramid) และฟาร์ม (อังกฤษ / farm) เป็นต้น
7. หมวดรักษาพยาบาลและโรค เช่น มองคร้อ (อังกฤษ / bronchiectasis) มอร์ฟีน (อังกฤษ / morphine) วัคซีน (อังกฤษ / vaccine) แอสไพริน (อังกฤษ / aspirin) และฮิสทีเรีย (อังกฤษ / hysteria) เป็นต้น
8. หมวดวิทยาศาสตร์ เช่น ฮาห์เนียม (อังกฤษ / hahnium) ฮีเลียม (อังกฤษ / helium) เฮโมโกลบิน (อังกฤษ / haemoglobin) แฮฟเนียม (อังกฤษ / hafnium) และโฮลเมียม (อังกฤษ / holmium) เป็นต้น
9. หมวดคณิตศาสตร์ เช่น คอร์ด (อังกฤษ / chord) แคลคูลัส (อังกฤษ / calculus) โคเซแคนต์ (อังกฤษ / cosecant) โคไซน์ (อังกฤษ / cosine) และโคแทนเจนต์ (อังกฤษ / cotangent) เป็นต้น
10. หมวดนันทนาการและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น โจ๊ก (อังกฤษ / joke) เทนนิส (อังกฤษ / tennis) เนตบอล (อังกฤษ / netball) บริดจ์ (อังกฤษ / bridge) และบอล (อังกฤษ / ball) เป็นต้น
11. หมวดดนตรี เช่น กีตาร์ (อังกฤษ / guitar) ทรอมโบน (อังกฤษ / trombone) แบนโจ (อังกฤษ / banjo) ไวโอลิน (อังกฤษ / violin) และอิเล็กโทน (อังกฤษ / electone) เป็นต้น
12. หมวดโภชนาการ เช่น ทอฟฟี่ (อังกฤษ / toffee) บรันดี้ (อังกฤษ / brandy) เบียร์ (อังกฤษ / beer) มะกะโรนี (อังกฤษ / macaroni) และมัสตาร์ด (อังกฤษ / mustard) เป็นต้น

13. หมวดการกระทำ เช่น แย็บ (อังกฤษ / jab) สตัฟฟ์ (อังกฤษ / stuff) สลุต (อังกฤษ / salute) เสิร์ฟ (อังกฤษ / serve) และโหวต (อังกฤษ / vote) เป็นต้น
14. หมวดชื่อบุคคล เช่น เครดิต (อังกฤษ / credit) เช็ค (อังกฤษ / cheque) ดราฟต์ (อังกฤษ / draft) ดอลลาร์ (อังกฤษ / dollar) และโบนัส (อังกฤษ / bonus) เป็นต้น
15. หมวดประเพณี ศาสนา และความเชื่อ เช่น คาทอลิก (อังกฤษ / Catholic, Roman Catholic) โปรเตสแตนต์ (อังกฤษ / Protestant) มิสซา (ละติน / missa, อังกฤษ mass) และโรมันคาทอลิก (อังกฤษ / Roman Catholic) เป็นต้น
16. หมวดคำนามธรรม เช่น เทคโนโลยี (อังกฤษ / technology) และแฟชั่น (อังกฤษ / fashion) เป็นต้น
17. หมวดเครื่องมือ และเครื่องใช้ เช่น ก๊าด (อังกฤษ / kerosene) กิโยติน (ฝรั่งเศส / guillotine) แก๊ป (อังกฤษ / cap) คอนเดนเซอร์ (อังกฤษ / condenser) และคูปอง (ฝรั่งเศส / coupon) เป็นต้น

วิธีการทับศัพท์ภาษาตะวันตก

คำทับศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมฯ พบว่า มีคำภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียงจากภาษาเดิม เพื่อให้มีลักษณะกลมกลืนกับภาษาไทย ดังนั้น วิธีการทับศัพท์ภาษาตะวันตกสามารถสรุปได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ (นิตยา กาญจนะวรรณ, 2543, หน้า 179-281, วีระ ภาวภูตานนท์ ณ มหาสารคาม, 2541, หน้า 101-124 และสุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์, 2544, หน้า 15)

1. การถอดอักษร (Transliteration) หมายถึง การนำอักษรจากภาษาหนึ่งมาถอดออกเป็นอักษรของอีกภาษาหนึ่ง ที่เขียนตามรูปอักษรแบบตัวต่อตัว และมีเสียงคล้ายเสียงเดิมมากที่สุด เช่น กงสุล (consul) ก๊อก (cock) ก๊อบบี้ (copy) กู้ก (cook) กอล์ฟ (golf) ก๊าซ (gas) เป็นต้นหรือคำทับศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ เช่น กาแล็กโทส (galactose) กาแล็กซี (galaxy) ควินิน (quinine) ทิงเจอร์ (tincture) เทลลูเรียม (tellurium) เทอร์เบียม (terbium) เทอร์โมมิเตอร์ (thermometer) เป็นต้น รวมทั้งคำทับศัพท์ทางคณิตศาสตร์ เช่น โคเซแคนต์ (cosecant) โคแทนเจนต์ (cotangent) เซแคนต์ (secant) เซต (set) ไซน์ (sine) ฟังก์ชัน (function) เป็นต้น
2. การถ่ายเสียง (Transcription) หมายถึง การใช้สัญลักษณ์แทนเสียงหรือกลุ่มเสียงโดยการดัดเสียงหรือเปลี่ยนเสียงเล็กน้อยตามเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเป็นเสียงของคนไทยและมีเสียงตรง หรือใกล้เคียงกับคำที่ใช้อยู่ในภาษาไทยเพื่อให้จำง่าย เช่น ในภาษาอังกฤษ กัปตัน (captain) เช็ค (cheque) ปอนด์ (pound) หรือในภาษาฝรั่งเศส เช่น กรัม (gramme) มิลลิกรัม (milligramme) มิลลิเมตร (millimètre) มิลลิลิตร (millilitre) ลิตร (litre) เปตอง (pétanque) โรเมอร์

(Réaumur) อาหนี่ (anise) เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเสียงภาษาไทยไม่สามารถทับศัพท์ได้ “-gramme” (กรัม) “-mètre” (เมตร) “-litre” (ลิตร) “-que” (เกอ) ซึ่งออกเสียงแตกต่างกัน เช่นเดียวกับ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีคำลงท้ายคล้ายกับภาษาฝรั่งเศสข้างต้น

3. การถอดเสียงเป็นคำใหม่ (Loan Translation) หมายถึง การถอดเสียง คำทับศัพท์ออกเป็นคำใหม่โดยแปลเอาความ ซึ่งคำในลักษณะนี้ปัจจุบันได้ถูกดัดแปลงเข้ากับ เสียงเข้าสู่ระบบเสียงของภาษาไทย เช่น

caramel	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	กะละแม
kerosene	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	ก๊าด
zipper, zip-fastener	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	ซิป
chemistry	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	เคมี
number	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	เบอร์
poliomyelitis	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	โปลิโอ
français	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	ฝรั่งเศส
brochiectasis	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	มองคร้อ
pão (ภาษาโปรตุเกส)	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	ปัง (๑)
leilao (ภาษาโปรตุเกส)	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	เลหลัง
sapu (ภาษาโปรตุเกส)	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	สบู่
trolley	ถอดเสียงเป็นคำใหม่	สาลี (เครื่องบรรทุก 2 ล้อ) เป็นต้น

ส่วน เบญจวรรณ เกิดในมงคล (2548, หน้า 8) ได้กล่าวถึง วิธีการทับศัพท์ออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การทับศัพท์ เป็นวิธียืมคำที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงและผู้ยืมพยายามออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษาให้มากที่สุด เช่น กีตาร์ บีม เช็ค สลัม เซียร์ โจ๊ก เจ็ง เก๊กฮวย เป็ยเซียน แซยิด บุหรง บุหงา บุหงา โนรี

2. การแปลศัพท์ เป็นวิธีที่เราแปลความหมายของศัพท์มาใช้ในภาษาเป็นคำๆ โดยเฉพาะถ้าคำนั้นมีในภาษาของเราจะสามารถเข้าใจได้ง่าย เช่น

cowboy	=	โคบอล	word	=	โลก
World Bank	=	ธนาคารโลก	super star	=	ดารายอดนิยม
view	=	ทิวทัศน์	weekend	=	วันหยุดสุดสัปดาห์
Honeymoon	=	น้ำผึ้งพระจันทร์	express way	=	ทางด่วน
Money order	=	ธนณัติ			

3. การบัญญัติศัพท์ เป็นคำศัพท์ที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อให้ตรงกับความหมายในภาษาที่ยืมคำมาใช้ เป็นการสร้างคำใหม่โดยใช้คำในภาษาไทย หรือภาษาสันสกฤต คำศัพท์ที่บัญญัติมักเป็นคำที่ใช้ในด้านวิชาการสาขาต่างๆ เช่น

Pollution	=	มลพิษ	nationalism	=	ชาตินิยม
humanity	=	มนุษยชาติ	university	=	มหาวิทยาลัย
human relations	=	มนุษยสัมพันธ์	course	=	รายวิชา
test	=	ทดสอบ	telecommunication	=	โทรคมนาคม

นอกจากนี้ บรรจบ พันธุเมธา (2532, หน้า 58-60) ได้กล่าวถึงวิธีการทับศัพท์ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. คำทับศัพท์ที่ออกเสียงต่างไปตามตัวอักษร เช่น "cocoa" เขียน โกโก้ c จึงออกเสียง ก เช่นเดียวกับ "ice cream" เขียน ไอศกรีม ทั้งที่ในคำ "credit" ออกเสียงเป็น ค "chalk" เขียน ซอล์ก ch จึงออกเสียง ช และ "shirt" เขียน เซ็ต sh ก็ออกเสียง ช ทั้งที่ sh เสียงไม่เหมือน ช ในภาษาไทย ส่วน เสียง g กับ z ก็ไม่มีในระบบเสียงของไทย จึงใช้เสียงที่อยู่ถ่ายเสียง และออกเสียงตามอักษรนั้นๆ เช่น เสียง g – ก เช่น gallon – แกลลอน grain – เกรน gram – กรัม เสียง z – ช เช่น zigzag – ซิกแซก zip – ซิป benzene – เบนซิน เป็นต้น

2. คำทับศัพท์ที่เปลี่ยนแปลงการเขียนสะกดการันต์

2.1 การใช้ไม้ทัณฑฆาตบนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง ได้แก่ ซอล์ก (chalk) फिल्म (film) ฟาร์ม (farm) เมล์ (mail) เบียร์ (beer) ตอร์ปิโด (torpedo) บังกะโล (bungalow) เต็นท์ (tent) โอปอล (opal) และมีบางคำที่ตัดพยัญชนะท้ายคำออก เพราะถือว่าไม่ออกเสียง เช่น โบ (bow) ฟาว (foul) เป็นต้น

2.2 การใช้ไม้วรรณยุกต์กำกับเสียง ได้แก่ ก๊อก (cock อย่างก๊อกน้ำหรือ cork ที่อุดขวด) แก๊ป (cap) โกโก้ (cocoa) เป๊ก (peg) กู้ก (cook) เซ็ต (shirt) บรันดี (brandy) เป็นต้น

2.3 การใช้ไม้ไต่คู้เพื่อกำหนดเสียงสั้น ได้แก่ ช็อกโกแลต (chocolate) แร็กเกต (racket) เต็นท์ (tent) เป็นต้น

3. คำทับศัพท์ที่ออกเสียงเปลี่ยนแปลงไปเองตามอักษรวิธีของไทย ได้แก่

3.1 คำที่สะกดด้วยพยัญชนะเสียงสูงออกเสียงสูง ดังคำที่สะกดด้วย ส กับ สะกดด้วย ช ออกเสียงสูงต่ำต่างกัน ทั้งที่ถ่ายเสียงจาก s ด้วยกัน เช่น สตู (stew) สกรู (screw) สปริง (spring) กงสุล (consul) ซุป (soup) โซดา (soda) เป็นต้น

3.2 คำที่มีพยัญชนะเสียงสูงหรือกลางนำพยัญชนะเสียงต่ำเดี่ยวออกเสียงตามพยัญชนะนำ เช่น กะรัต (carat) ออกเสียง กะหรั๊ด สลุต (salute) ออกเสียง สะหลุต สลัด (salad) ออกเสียง สะหลัด เป็นต้น

นอกจากนี้คำบางคำออกเสียงสูงต่ำเปลี่ยนไปทั้งที่ไม่มีเครื่องหมายกำกับ (ในปัจจุบันให้ถือว่าคำยืมภาษาอังกฤษหรือภาษาตะวันตก ไม่ต้องใช้วรรณยุกต์) การออกเสียงสูงต่ำก็ผิดกับคำไทย เช่น เต็นท์ (ออกเสียง เต็น) นอด (ออกเสียง น้อด) ซอลท์ (ออกเสียง ซ้อก) โปด (ออกเสียง ป้อด) ออฟฟิศ (ออกเสียง อ้อฟฟิศ) การ์ด (ออกเสียง ก้าด) เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ที่ไม่มีเครื่องหมายกำกับเสียงสูงต่ำกับทั้งเสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษไม่ได้เกี่ยวกับความหมายของคำ และคำบางคำอาจขึ้น เสียงสูงหรือลงเสียงต่ำได้ เราจึงออกเสียงคำนั้นๆ ได้หลายเสียงด้วยกัน เช่น ลอร์ด (lord) ออกเสียงหลอดหรือล้อด เทคนิค (technique) ออกเสียง เทคนิค หรือ ทคินิก โมรอน (moron คนจิตเสื่อมพวกหนึ่ง) ออกเสียงได้ทั้งไมรอน ไมรอน และไมหรอน

4. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะควบกล้ำออกเสียงกล้ำกันไม่สนิท มีการแทรกเสียงสระระหว่างพยัญชนะทั้งสองนั้น เช่น บรันดี (brandy) เป็น บะหรันดี แต่บางคำก็ออกเสียงกล้ำได้ เช่น เบรค (brake)

5. พยัญชนะตัวสะกดถึงจะเป็นพยัญชนะใด ก็ต้องออกเสียงตามแบบตัวสะกดของไทย เช่น ส สะกด ออกเสียงเป็น แม่กด เหมือน ด สะกด เช่น gas แก๊ส หรือ ก๊าซ bonus เป็น โบนั๊ส ต ท ฐ สะกด ก็ออกเสียงเป็น แม่กด เช่น เชิ้ต (shirt) แร็กเกต (racket) เวช (weight) ป สะกด ก็ออกเสียงเป็น แม่กบ เช่น แก๊ป (cap) ซุป (soup) ล สะกด ออกเสียงเป็น แม่กน เช่น บอล (ball) โฮเต็ล (hotel)

นอกจากนี้ใน หลักการถอดเสียง (2555, หน้า 1-5) มีจุดประสงค์เพื่อเขียนคำทับศัพท์ภาษาตะวันตกให้คงตามเสียงเดิม และสามารถอ่านคำนั้นได้โดยใช้ภาษาไทย เช่น เสียงสะกดให้ใช้คำที่ง่ายต่อการออกเสียงสะกด เช่น P ใช้ เสียง พ แต่สะกดด้วย ป (แม่กบ) และ T ใช้ เสียง ท แต่สะกด ต.เต่า (แม่กด) คำบางคำที่ทับศัพท์มาจากภาษาอื่น และใช้ตัวอักษรเพื่ออ้างถึงที่มา คำอ่านอาจเปลี่ยนไป เช่น เสียง L ใช้ลงท้ายด้วย ล.ลิง อ่านการสะกดในแม่เกอว ไม่ใช่ แม่กน เช่น อีเมล อ่าน อี-เมว ไม่ใช่ อี-เมน เสียง อู ในภาษาอังกฤษดั้งเดิม กับอังกฤษอเมริกัน ออกเสียงบางคำออกเสียงต่างกัน U ที่ออกเสียง อู ถ้าอยู่คำแรกเป็น ยู ถ้าอยู่ในประโยคออกเสียง อิว ออกเสียง อูเฉพาะ ชื่อเฉพาะ และคำที่นำหน้าด้วย b, d, l, n, r, s, t, x ซึ่งแสดงในตารางที่ 2.1 – 2.2 ดังนี้ (หลักการถอดเสียง. 2555, หน้า 1-5)

ตารางที่ 2.1 การถอดเสียงสระ

ตัวอักษร	เสียง	ตัวอย่าง
-a	อา	argon – อาร์กอน art – อาร์ต arm – อาร์ม
-ae, -a_e	แอ	anode – แอนอด
-ae (พิเศษ)	เอ	sundae - ซันเด
-ae (พิเศษ)	อี	encyclopaedia – เอ็นไซโคลพีเดีย
-ai	เอ	vain - เวิน
-ao	เอา	Mindanao – มินดาเนา
-ar	แอร์	arrow - แอร์โรว์
-ar	อาร์	car - คาร์
-are	แอร์	care - แคร์
-au	เอ	gauge - เกจ
-au	ออ	faucet - ฟอเซท
-aw	ออร์วี่	law - ลอว์
-awn	ออร์วิน	dawn - ดอร์วิน
-ay	เอย์	bay - เบย์
-e	เอะ	cent - เซนต์
-e (พิเศษ)	เอ	Lebanon
-e	อี	be - บี
-e (พิเศษ)	อิ	electronics – อิเล็กทรอนิกส์
-er	เออร์	number – นัมเบอร์
-ea	เอ	dead - เดด
-ea	อี	lead - ลีด
-ear	เอียร์	dear - เดียร์
-ear	แอร์	bear - แบร์
-ear (พิเศษ)	อาร์	heart - ฮार्ट

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวอักษร	เสียง	ตัวอย่าง
-earl	เอิร์ล	pearl - เพิร์ล
-eau	อิว	beauty - บิวตี้
-eau	โอ	Beaufort - โบฟอร์ด
-ee	อี	bee - บี
-eer	เอียร์	beer - เบียร์
-ei	อี	deisel - ดีเซล
-eir	เอียร์	feirce - เฟียร์ส
-eir	แอร์	heir - แอร์
-eu, -ew	อิว, อู	New York - นิวยอร์ก
-eu, -ew (พิเศษ)	โอว์	sew - โซว์
-ex (พิเศษสุด)	อิกซ์ หรือ เอ็กซ์	extreme – อิกซ์ทรีม
-ey	อีย์	Sydney – ซิดนีย์
-ey	เฮย์	hey - เฮย์
-i	อิ	ring - ริง
-i	ไอ	bi - ไบ
-ia	เอีย	India - อินเดีย
-ie	อาย	pie – พาย
-ie (พิเศษ)	ไอ	necktie - เนคไท
-io, -iu	เอีย	union - ยูเนียน Lithium – ลิเทียม
-ion	อัน	motion - โมชัน
-o	โอ	lo - โล
-o	ออ	cop - คอป

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวอักษร	เสียง	ตัวอย่าง
-o (พิเศษ)	อู	today - ทูเดย์
-on (ท้ายคำ)	อัน	ton - ตัน
-on (ท้ายคำ)	อน	electron - อิเล็กตรอน
-or, -ore	ออร์	corruption – คอร์รัปชัน bore - บอร์
-or (ท้ายคำ)	เออร์	actor - แอ็กเตอร์
-oa	โอ	boat – โบท
-roa, -oar	ออร์	Broadway - บรอดเวย์ board - บอร์ด
-oa (ชื่อเฉพาะ)	อ้าว	Samoa - ซามัว
-oe, -o_e	โอ	doe - โด hope - โฮป
-oe	อู	shoe - ชู
-oe (พิเศษ)	อี	Phoenix - ฟีนิกซ์
oi	ออย	oil - ออยล์
-oi	อ้าว	chamois - ซามัวส์
-oo	อู	boot – บูต
-oo (พิเศษ)	อู	foot - ฟุต
(l) -oo	(ล) อะ	blood - บลัด
-oor	ออร์	door - ดอร์

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวอักษร	เสียง	ตัวอย่าง
-ou	อู	soup - ซุป
-ou	อะ	couple - คัปเปิล
-oun	อาวน	ground - กราวนด์
-ough	โอ	doughnut - โดนัท
-ough	อะ	tough - ทัฟ
-ow	อาว	cow - คาว
-ow	โอร်	bowling - โบว์ลิง
-u	อะ	cut - คัท
-u_e, -u	อู, อิว, ยู	tube - ทูบ หรือ ทิวบ์ cute - คิวท์ unit - ยูนิท
-u	(พิเศษ) อิ	busy - บิชี
-ui	อิ	build - บิลด์
-uy	อาย	buy - บาย
-y	ไอ	cyclone - ไซโคลน
-y	อี	company - คอมปานี
-y	อาย	fly - ฟลาย

ตารางที่ 2.2 การถอดเสียงพยัญชนะ

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขั้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
B	บ	boy - บอย	บ	dib - ดิบ	
C	ค,ช		ก,ช		ขึ้นอยู่กับ เสียงอ่าน
C			ก	cubic - คิวบิก	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
Ca, Co, Cu	ค	cap - แคพ cop - คอป cup - คัพ			
Ce	ช	cent - เซนต์	ช	Greece	กรีซ
Ci, Cy	ช	civil - ซิวิ cyclone - ไซโคลน			
C (พิเศษ)	ช	glacier - กลาเชียร์			รากศัพท์ ภาษาฝรั่งเศส
C (อื่นๆ)	ก	America - อเมริกา disco - ดิสโก	ก	soccer - ซอกเกอร์	คำที่ใช้จนเป็น คำไทย หรือ C อยู่กลางคำ ใช้ ก.ไก่ เพื่อ เน้นเสียง (stress)
Ch	ค, ช		ก,ช		ขึ้นอยู่กับ เสียงอ่าน
Ch (ค)	ค	chaos - เคออส	ก	ache - เอ็ก	รากศัพท์มี จากภาษากรีก เกี่ยวกับ การศึกษา ดนตรี การเมือง การแพทย์ เป็นต้น
Ch (ช)	ช	chip - ชิป	ช	which - วิช	คำ Ch ปกติ

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
D	ด	dot - ดอต	ด	rod - ร็อด	
F	ฟ	fun - ฟัน	ฟ	of - ออฟ	
G	ก,จ		ก,จ		ขึ้นอยู่กับ เสียงอ่าน
G			ก	log - ล็อก	
Ga, Go	ก	game - เกม golf - กอล์ฟ			
Gu	ก	gun - กัน	ก	league - ลีก	
Ge (ก)	ก	get - เก็ท			
Ge (จ)	จ	gem - เจม	จ	rage - เรจ	
Gi (ก)	ก	gift - กิฟท์			
Gi (จ)	จ	ginger - จิงเจอร์			
Gy	จ	gyro - ไจโร			
Gh	ก	ghost - โกสต์	ฟ	tough - ทัฟ	
Gn	น	gnome - โนม	น	design - ดีไซน์	
Gn (พิเศษ)	นญ	bologna - โบโลนญา			bologna ออกเสียงได้ 2 แบบ คือ โบโลนี กับ โบโลนญา ซึ่งเป็น รากศัพท์ ภาษา อิตาเลียน

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
H	ฮ	hut - ฮัท	ไม่ออกเสียง	rah - ราช์	เสียงสะกด ไม่ออกเสียง โดยเขียน การันต์กำกับ
H (พิเศษ)	(ไม่ออก เสียง)	hour - อาวร์			รากศัพท์ ภาษาฝรั่งเศส
J	จ	job - จ็อบ	จ	Taj Mahal – ทัจมาฮาล	
J (พิเศษ)	ย	Jew - ยิว			คำว่า Jew อ่านว่า /ยู/
K	ค	key - คีย์	ก	yolk - โยล์ก	
K (พิเศษ)	ก	market - มาร์เกต			ตัวอักษร K อยู่กลางคำ ใช้ ก.ไก้ เพื่อกำหนดเสียง
Kn	น	know - โนว์			คำศัพท์บางคำ ออกเสียง คะ นำ น.หนู
L	ล	long - ลอง	ล	email - อีเมล	เสียงลงท้าย ล.ลิง ออกเสียงเป็น แม่เอาจ
M	ม	man - แมน	ม	dome - โดม	
N	น	now - นาว	น	can - แคน	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขั้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
Ng, Nk			ง	fang - ฟังก์ bank - แบงก์	
P	พ	pan - แพน	ป	cop - คอป	
P (พิเศษ)	ป	super - ซูเปอร์ hippo - ฮิปโป			คำที่ใช้มาจน เป็นคำไทย
Ph	ฟ	phone - โฟน	ฟ	graph - กราฟ	
Pn	น	pneumonia – หุโมเนีย			
Ps	ช	psychology - ไซโคโลจี			
Q	คว	quick - คิวิก	ก	technique - เทคนิค	
Q (พิเศษ)	ค	liquor - ลีเคอร์			เสียง Q เป็น เสียงลงท้าย ของคำหน้า liquor
Q (พิเศษ)	ก	Qatar - กาทาร์	Iraq - อิรัก	ชื่อเฉพาะ	
R	ร	run - รัน	ร	bar - บาร์	เสียง R ไม่มี เสียงสะกด แต่ถ้าลงท้าย ให้ใช้ สะกด การันต์ เพื่อให้เสียง /r/ ยังอยู่
Rh	ร	rhythm – ริทึม			
S	ซ	sauce - ซอส	ส	bus - บัส	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
S	ส	Johnson – จอห์นสัน			S อยู่คำ สุดท้าย ใช้อักษรต่ำ ใช้ dʒɔ:nsn (จอห์นสัน)
S	ส	swing - สวิง			S ตามด้วย พยัญชนะอื่น อ่านเสียง แยกคำ
S (พิเศษ)	ช, ณ	Asia - เอเชีย Sean - ณอน			รากศัพท์ ภาษาอื่น
Sc	ส ก	screen - สกรีน	ส ก	disc - ดิสก์	
Sc	ช	scene - ซีน			
Sh	ช	ship - ชิพ	ช	wash - วอช	
Sch	ส ค	school - สคูล			
Sch	ส ก / ช	schedule – สเก็ดดูล / เช็ดดูล			
SW	ช	sword - ซอร์ด			
T	ท	tan - แทน	ต	bot - บอต	
T (พิเศษ)	star - สตาร์				ตัว T เป็นตัว เน้นเสียง เมื่อ ตามหลัง S พยางค์แรก
Th	ด,ท		ด,ท		ขึ้นอยู่กับ การออกเสียง
Th (ด)	the - เดอะ				

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
Th (ท)	thin	ทิน	zenith – ซีนิท		
Thm			ทิม	rhythm - ริทึม	
T (พิเศษ)	ช	nation - เนชัน			
U	อ	under - อันเดอร์			U ไม่ใช่ พยัญชนะ แต่ถ้าอยู่ใน ตำแหน่ง นำหน้า ให้ใส่ เสียง อ.อ่าง
U (พิเศษ)	ย	unix - ยูนิกซ์			สำหรับ U ที่ ออกเสียง อู จะออกเสียง เหมือนมีตัว Y นำหน้า unix - -> yunix
V	ว	van - แวน	ฟ	dove (n.) – ดัฟ dove (v. pp) - โดฟ	คำว่า ดัฟ หมายถึง นกนางนวล แต่คำว่า โดฟ หมายถึง ค่าน้ำ
W	ว	wide - ไวด์	ว	cow - คาว	
Wh	ว	white - ไวต์			
X	ช	xyrum - ไชรัม	ก ช	box - บอกซ์	
X (พิเศษ)	คริสต์	X'mas - คริสต์มาส			คำเติม คือ Christmas

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ตัวอักษร	พยัญชนะ ขึ้นต้น	ตัวอย่าง	พยัญชนะ ลงท้าย	ตัวอย่าง	หมายเหตุ
Y	ย	yes - เยส	ย	boy - บอย key - คีย์	สำหรับคำที่มี ไม่ต้องใช้ ตัวสะกดให้ ใส่การันต์แทน
Z	ซ	zone - โซน	ซ	booze - บูซ	

สรุปได้ว่า วิธีการทับศัพท์ภาษาตะวันตกที่ปรากฏในพจนานุกรมฯ มีหลายหลากหลายวิธี เช่น การถอดอักษร การถ่ายเสียง และการถอดเสียงเป็นคำใหม่ เป็นต้น ทำให้เกิดภาษาตะวันตกได้กลายเป็นภาษาไทยได้อย่างกลมกลืน ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษา และการปรับใช้ภาษาตะวันตก โดยได้ยึดหลักภาษาไทยเพื่อให้ภาษาตะวันตกที่นำมาใช้นั้นเป็นระบบ และมีหลักเกณฑ์การออกเสียงนำมาใช้ที่ถูกต้อง

คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่อังกฤษใช้ต่างกับอเมริกัน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้เพื่อการสื่อสารในเกือบทุกประเทศทั่วโลก ซึ่งใช้เป็น 1 ใน 6 ภาษาขององค์การสหประชาชาติ (United Nations) ซึ่งประกอบด้วย ภาษาฝรั่งเศส สเปน รัสเซีย จีน และอารบิก ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในลำดับที่ 3 รองจากภาษาสเปน และภาษาจีนแมนดารินซึ่งเป็นอันดับหนึ่ง อีกทั้งในชีวิตประจำวันภาษาอังกฤษนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก (Global Language) สามารถพบเห็นได้ทั่วไป เช่น หนังสือ เอกสาร ตำรา ข้อมูลทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ของใช้ในชีวิตประจำวัน อาหารการกิน เครื่องอำนวยความสะดวก และยารักษาโรค เป็นต้น

เนื่องจากอิทธิพลทางทหาร เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การเมือง และวัฒนธรรมของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะว่า ภาษาอังกฤษนั้นได้เข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งต่อผู้คนในหลากหลายอาชีพ ซึ่งบางอาชีพต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษมาช่วยประสานงาน ทำให้งานทุกอย่างนั้นง่าย รวดเร็วและสำเร็จลงไปได้ด้วยดี

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมี 2 แบบ คือ ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE) ซึ่งถือว่าเป็นภาษาอังกฤษสำเนียงและคำศัพท์ดั้งเดิม ใช้อยู่ในประเทศอังกฤษและแพร่หลายทั่วโลก

มาตั้งแต่อดีต และ ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE) ที่ถ่ายทอดมาจาก ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ แต่สำเนียงและคำศัพท์บางคำได้เพี้ยนหรือพัฒนาจนต่างออกไป ใช้อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและแพร่หลายไปทั่วโลกหลังจากที่สหรัฐอเมริกาก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจของโลกแทนประเทศอังกฤษ

จากตารางที่ 2.3 เป็นการรวบรวมคำศัพท์ที่นิยมใช้กันอยู่เสมอ มีทั้ง 2 แบบ คือ ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน และภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ พร้อมคำแปลของคำศัพท์ เพื่อให้นำไปใช้ได้ถูกต้อง

ตารางที่ 2.3 ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันและภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
alumnus	graduate	ผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว
antenna	aerial	เสาอากาศ
anyplace	anywhere	ทุกแห่ง
apartment	flat	ห้องชุด
attorney	barrister, solicitor	ทนายความ
baby carriage	pram	รถเข็นเด็ก
baggage	luggage	หีบห่อ
bar	pub	ร้านเหล้า
bill	bank note	ธนบัตร
billboard	hoarding	ป้ายโฆษณา
blow-out	puncture	ทู่ทำลาย
broiler	grill	ย่าง
cab	taxi	รถยนต์รับจ้าง
can	tin	กระป๋อง
candy	sweets	ลูกกวาด
checker	draught	หมากกรุก
closet	wardrobe	ตู้เสื้อผ้า
collect call	reverse charge	โทรศัพท์แบบเรียกเก็บเงิน ปลายทาง

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
cookie	biscuit	ขนมปังกรอบ
corn	maize	ข้าวโพด
crazy	mad	บ้าคลั่ง
crib	cot	โรงเลี้ยงสัตว์
cuff	turn up	ปลายขาทางเกง
dessert	sweet	ของหวาน
diaper	nappy	ผ้าอ้อม
dish-towel	tea-towel	ผ้าเช็ดจานซ้อนถ้วย
divided highway	dual carriageway	ถนน 2 ฝั่ง ที่มีเกาะกลาง ถนน
drape	curtain	ผ้าม่าน
drug store	chemist's	ร้านขายยา
elevator	lift	ลิฟท์
engineer (train)	engine driver	คนขับรถไฟ
eraser	rubber	ยางลบ
fall	autumn	ฤดูใบไม้ร่วง
faucet	tap	ก๊อกน้ำ
fender	wing	บังโคลนรถยนต์
first floor	ground floor	ชั้นล่าง
flashlight	torch	ไฟส่องทาง
freeway	motorway	ถนนใหญ่สำหรับรถใช้ ความเร็วสูง
French fries	chips	มันฝรั่งทอด
garbage can	dustbin, rubbish-bin	ถังขยะ
garbage collector	dustman	คนเก็บขยะ
garbage, trash	rubbish	ขยะ

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
gasoline	petrol	น้ำมันรถยนต์
gear-shift	gear-lever	เปลี่ยนเกียร์รถยนต์
generator	dynamo	เครื่องกำเนิดไฟฟ้า
highway	main road	ทางหลวง
hobo	tramp	คนจรจัด
hood	bonnet	กระโปรงหน้ารถยนต์
intermission	interval	เวลาพัก
intersection	crossroads	ทางแยก
janitor	caretaker	ภารโรง
kerosene	paraffin	น้ำมันก๊าด
line	queue	แถว
mad	angry	โกรธ
mail	post	จดหมาย
mailbox	postbox	กล่องใส่จดหมาย
mailman, mail	carrier postman	บุรุษไปรษณีย์
math	maths	คณิตศาสตร์
mean	nasty, vicious	ต่ำทราม
motor	engine	เครื่องยนต์
movie	film	ภาพยนตร์
muffler	silencer	หม้อพักของรถยนต์
no place	nowhere	ไม่มีที่ไหน
oil-pan	sump	อ่างใส่น้ำมันเครื่องยนต์
one-way	single (ticket)	ตั๋วโดยสารชนิดไปเที่ยวเดียว
optometrist	optician	ช่างทำแว่นตา
overpass	flyover	สะพานลอย

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
pacifier	dummy	จุกนมปลอมสำหรับเด็ก
pants	trousers	กางเกง
pantyhose	tights	ถุงน่อง
patrolman	constable	พลตำรวจ
pavement	road surface	ผิวถนน
peek	peep	แอบมอง
pitcher	jug	เหยือก, คนโท
purse	handbag	กระเป๋าใส่สิ่งต่าง ๆ เล็ก ๆ
potato chips	potato crisps	มันฝรั่งทอด
private hospital	nursing home	บ้านพักผู้ป่วย
railroad	railway	ทางรถไฟ
raincoat	mackintosh	เสื้อกันฝน
realtor	estate agent	นายหน้าซื้อขายที่ดิน
restroom	public toilet	ห้องน้ำสาธารณะ
round trip	return (ticket)	ตั๋วโดยสารชนิดไปกลับ
rubber	condom	ถุงยางอนามัย
rubber	wellington boot	รองเท้าบูทกันน้ำ
schedule	timetable	ตารางสอน, ตารางเวลา
scotch tape	sellotape	แถบยางพลาสติกมีกาว สำหรับรัดของ
sedan	saloon (car)	รถยนต์นั่งสี่ประตู
semester	term	ภาคการเรียน
shorts	underpants	กางเกงขาสั้น
shoulder (of road)	verge (of road)	ไหล่ถนน, ขอบถนน
sick	ill	ป่วย

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
sidewalk	pavement	ทางเท้า
sneakers	gym shoes	รองเท้าผ้าใบพื้นยาง สำหรับเล่นกีฬา
someplace	somewhere	บาง ที่
spigot	tap (outdoors)	จุกอุดรูถังน้ำ
spool of thread	reel of cotton	หลอดม้วนด้าย
stingy	mean	ใจแคบ, ขี้เหนียว
store	shop	ร้าน
stove	cooker	เตาหุงต้ม
stroller	push-chair	รถเข็น
subway	underground	รถไฟใต้ดิน
suspenders	braces	สายพาดไหล่ รั้งกางเกงแทนเข็มขัด
sweater	jersey, jumper, pullover	เสื้อไหมพรม
movies	cinema	ภาพยนตร์
thread	cotton	ฝ้าย
thumbtack	drawing-pin	หมุดติดกระดาษ
traffic circle	roundabout	วงเวียนกลับรถ
trash can	dust bin, rubbish-bin	ถังขยะ
truck	lorry	รถบรรทุก
trunk	boot	ช่องเก็บของท้ายรถยนต์
turnpike	toll motorway	ด่านเก็บเงินทางด่วน
undershirt	vest	เสื้อชั้นใน
vacation	holiday	วันหยุดยาว
vacuum cleaner	hoover	เครื่องดูดฝุ่น

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English - AmE)	ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English - BrE)	ความหมาย
vest	waistcoat	เสื้อกั๊ก
wheat	corn	ข้าวสาลี
windshield	windscreen	กระจกหน้ารถยนต์
wreck	crash	ชน แตก พัง
wrench	spanner	กุญแจปากตาย
yard	garden	สนามหญ้า สวน
zipper	zip	ซิป

อิทธิพลภาษาต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทย

ในปัจจุบันนอกจากภาษาไทยที่ถูกนำมาใช้ติดต่อสื่อสารแล้ว ยังมีภาษาต่างประเทศอื่นๆ เข้ามามีบทบาทสำคัญในสังคมไทย เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน ภาษาเยอรมัน ภาษาโปรตุเกส และภาษาอิตาลี เป็นต้น ซึ่งแต่ละภาษาย่อมมีการปะปนภาษาอื่นๆ ในภาษาของตน ทั้งนี้เพราะภาษาของตนอาจจะไม่มีคำพ้องหรือไม่มีคำที่เหมาะสม จึงเกิดการยืมคำจากภาษาอื่นๆ มาใช้ ปัจจุบันนี้ภาษาตะวันตกเข้ามามีบทบาทในภาษาไทยมาก ทั้งนี้เมื่อศึกษาจากร่องรอยทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทยปรากฏว่าได้มีการติดต่อสื่อสาร การเจริญสัมพันธไมตรี หรือการค้าขายกับชาวต่างประเทศมานับเป็นเวลายาวนาน สมัยกรุงสุโขทัยซึ่งเป็นอาณาจักรแรกของไทยในดินแดนแหลมทอง มีอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองในด้านพุทธศาสนา ศิลปกรรม และวัฒนธรรมที่มีการผสมผสานวัฒนธรรมมอญ พม่า เขมรโบราณ และลังกา นอกจากนี้ในสมัยสุโขทัยเคยเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ผลิตเครื่องถ้วยชามที่เรียกว่า "สังคโลก" ส่งขายยังต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย และบอร์เนียว อาณาจักรสุโขทัยยังเป็นศูนย์กลางการค้าสินค้าจากจีน เช่น ถ้วย ชาม และผ้าไหม เพื่อขายในประเทศและส่งต่อต่างประเทศด้วย

ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในอาณาจักรอยุธยา เป็นทั้งพ่อค้า หมอสอนศาสนา และคณะทูต ดังปรากฏมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น บันทึกประจำวันของชาวฮอลันดาชื่อ Van den Heuvel หัวหน้านักเดินเรือที่คอยจดบันทึกประจำวันแล้วเรื่องการเดินทางตามเสด็จสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระบรมโกศไปพระพุทธรูป ในปี พ.ศ. 2280 หรือจดหมายเหตุของโยช เซาเติน (Joost Schouten) พ่อค้าชาวฮอลันดาได้กล่าวถึงของชาวสยามในหัวข้อการค้าขาย

และวิธีการเลี้ยงชีพในสมัยพระเจ้าทรงธรรม และพระเจ้าปราสาททอง หรือจดหมายเหตุของ ซีมง เดอ ลาลูแบร์ (Simon de la Loubère) ชาวฝรั่งเศสได้อธิบายเกี่ยวกับเรื่องวิถีชีวิตของชุมชน เช่น การทำนา ฤดูกาล สำหรับอาหาร การแสดง และการละเล่นต่าง ๆ เป็นต้น

ต่อมาชาวโปรตุเกสได้เข้ามาในสมัยพระรามาธิบดีที่ 2 ระหว่างปี พ.ศ. 2034-2072 โดยรับมอบที่ดินริมหน้าเจ้าพระยา บริเวณตำบลสำเภาล่ม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปัจจุบันตั้งเป็น “หมู่บ้านโปรตุเกส” เพื่อบำเหน็จความชอบที่ร่วมรบในสงครามเมืองเชียงกรานจนชนะพม่า (เสาวภา อักษรนิยม, 4 กรกฎาคม 2548)

ส่วนชนชาติสเปน ฮอลันดา (ดัตช์) และอังกฤษที่ได้เข้ามาในสมัยกรุงศรีอยุธยานั้น ตามที่ ดนัย ศรีโยธา (2546, หน้า 129-136) ได้กล่าวถึงสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ระหว่างปี พ.ศ. 2133-2148 ชาวฮอลันดา (ดัตช์) และชาวสเปนได้เข้ามาใน สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ปราบกฏหลักฐานว่าพระองค์ทรงพระราชทานช้างเผือกเป็น บรรณาการและพระราชทานแสดงความไมตรีไปยัง หลุยส์ ดาส มารีนิยัส ผู้สำเร็จราชการของสเปน ที่กรุงมะนิลา

2. ส่วนชาวฮอลันดาเริ่มมีบทบาทมากขึ้นในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ โดยมีการ เจริญสัมพันธไมตรี และส่งคณะทูตเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ในปี พ.ศ. 2150 ซึ่งตรงกับรัชสมัย กษัตริย์มอริส แห่งราชวงศ์ลอเรนซ์

3. ในสมัยพระเจ้าทรงธรรม ชาวอังกฤษชื่อ โทมัส เอสซิงตัน (Thomas Essington) เป็นหัวหน้าคณะพ่อค้าเข้ามาทำการติดต่อค้าขายกับไทยในปี พ.ศ. 2155 พร้อมกับถวายพระราช สาส์นของพระเจ้าเจมส์ที่ 1

จากนั้นประเทศฝรั่งเศสเริ่มต้นเข้ามาในสมัยพระนารายณ์มหาราช มีเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทยได้ติดต่อกับชาวต่างชาติ ที่ถูกบันทึกเป็นภาษาฝรั่งเศส ภาษาโปรตุเกส และ ภาษาไทย เป็นต้น เอกสารเหล่านั้นเก็บรักษายังคงเก็บรักษาอยู่ ณ ประเทศฝรั่งเศส ตามสถานที่ สำคัญต่างๆ หลายแห่ง อาทิ หอสมุดแห่งชาติฝรั่งเศส หอจดหมายเหตุกรุงปารีส และกระทรวง การต่างประเทศฝรั่งเศส ฯลฯ จากหลักฐานต่าง ๆ จะพบว่า ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์ มหาราชได้ทรงคบค้าสมาคมกับประเทศทางตะวันตก โดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศส ซึ่งตรงกับสมัย พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 มีการเจริญสัมพันธไมตรีโดยการแลกเปลี่ยนทูต และประเทศฝรั่งเศสให้การ สนับสนุนด้านการทหาร และอาวุธที่ทันสมัย ดังนั้นจึงทำให้เกิดระเบียบพิธีการต้อนรับ การเข้า ฝ้้าเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระเบียบพิธีการเข้าฝ้้า ถวายพระราชสาส์น และเครื่องราชบรรณาการในราชสำนักไทย

ชาวต่างประเทศในสมัยนั้น กล่าวถึงกรุงศรีอยุธยาว่าเป็น “เวนิสตะวันออก” เนื่องจาก กรุงศรีอยุธยามีการขุดคลองเชื่อมโยงสัมพันธ์กันกับแม่น้ำใหญ่รอบเมือง ชาวต่างชาติและผู้คนจาก

เมืองใกล้เคียงเข้ามาค้าขาย ฉะนั้นกรุงศรีอยุธยาจึงเป็นเมืองท่าภายใน เพราะเส้นทางคมนาคมสามารถติดต่อกับหัวเมืองต่าง ๆ ได้ทั้งทางบกและทางน้ำ อีกทั้งยังสามารถติดต่อกับต่างประเทศได้ทางทะเลอีกด้วย

สำหรับย่านชุมชนที่มีหมู่บ้านของชาวต่างประเทศได้เข้ามาค้าขายที่ปรากฏเป็นหลักฐาน เช่น ร้านไทยมอญ ตลาดมอญพม่า ตลาดญี่ปุ่น และหมู่บ้านแขก เป็นต้น ซึ่งตั้งอยู่ทั้งภายในและนอกกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาสมัยกรุงธนบุรี ประเทศไทยได้ทำการค้าขายกับประเทศจีนและประเทศใกล้เคียงเป็นส่วนใหญ่ ในตอนต้นสมัยรัตนโกสินทร์ตรงกับรัชสมัยพระเจ้าบรมโกศ 1 ของประเทศฝรั่งเศส ในขณะที่อยู่ระหว่างการทำสงคราม จึงไม่ได้มีการติดต่อกันอย่างเป็นทางการอย่างไรก็ตามมีเรือของชาวยุโรป มาค้าขายที่กรุงเทพฯ บ้างแต่นาน ๆ ครั้ง

ในสมัยรัชกาลที่ 1 ไทยมีสัมพันธไมตรีอันดีกับจีน ญี่ปุ่น เขมร ลาว และมาลายู ส่วนชาวตะวันตกที่เข้ามาในสมัยนั้น ได้แก่ ชาวโปรตุเกส ส่วนชาวยุโรปชาติอื่นๆ เริ่มเข้ามาติดต่อกับประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2361 โดยมีชาวโปรตุเกสเป็นชนชาติแรกที่เข้ามาขอทำสัญญาค้าขายและขอตั้งสถานกงสุล ส่วนชาวอังกฤษเป็นชาติที่สองที่เข้ามาเจรจาขอทำสัญญาทำนองเดียวกัน

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยทั้งสองประเทศนี้ไม่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานกงสุล อย่างไรก็ตามการค้าระหว่างไทยกับประเทศตะวันตกในระยะต้นนั้น ยังคงมีข้อที่ชาวตะวันตกไม่พอใจ เช่น เรื่องการเก็บภาษีหลายชั้น และการผูกขาดของพระคลังสินค้า แม้จะได้เปลี่ยนแปลงอัตราภาษีบ้างในสัญญาที่ทำกันในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ การคิดแต่ภาษีปากเรืออย่างเดียว แต่พ่อค้าต่างประเทศก็ยังกล่าวว่าเก็บภาษีสูงเกินไป

อย่างไรก็ดีในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ปี พ.ศ. 2369 มีหลักฐานการใช้ภาษาอังกฤษแบบทับศัพท์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรในสนธิสัญญาเบอร์นีซึ่งเป็นสัญญาทางการค้าระหว่างอังกฤษกับไทย โดยมี นายเฮนรี เบอร์นี (Henry Burney) เป็นทูตมาเจริญสัมพันธไมตรี (สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ, 2540, หน้า 1)

นอกจากนี้ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงยอมให้มิชชันนารีตะวันตกหรือคนไทยเรียกว่า “หมอสอนศาสนา” เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาในกายโปรเตสแตนต์เป็นครั้งแรกปี พ.ศ. 2371 และใช้วิธีการรักษาพยาบาลแผนใหม่แบบตะวันตกที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในเมืองไทย เช่น การปลูกฝี และฉีดวัคซีนป้องกันโรค เป็นต้น ส่วนบาทหลวงปาลเลอกัวซ์ (Pallegoix) เป็นมิชชันนารีชาวฝรั่งเศสที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในประเทศไทยปี พ.ศ. 2373-2397 และมิชชันนารีอเมริกัน ศาสนาจารย์ นายแพทย์ แดน บีช บรัดเลย์ (Rev. Dan Beach Bradley) ได้เข้ามาเพื่อเผยแพร่ศาสนาแล้ว ได้เคยสอนภาษาอังกฤษถวายพระบาทสมเด็จพระ

พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวก่อนครองราชย์และถวายสอนพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วย ครั้นมาถึงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งนี้เพราะพระองค์ทรงสนพระทัยศึกษาภาษาอังกฤษจากมิชชันนารี จึงมีวิธีรับคำ ภาษาอังกฤษมาใช้ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การทับศัพท์ การแปลศัพท์ และการบัญญัติศัพท์ ดังในพระราชหัตถเลขาของพระองค์ว่า

“เมื่อได้ยินหรือรับความรู้ของชาวยุโรป ก็ได้โต้เถียงคัดค้านวิชานั้น ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ วิชาวัดเวลา วิชาเดินเรือ และ “เคมีสตรี” (พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2521, หน้า 36) หรือพระราชหัตถเลขาทรงเขียนถึงท่านเอกอัครราชทูตไทยในลอนดอนว่า

“... ลือกันว่ากันมานานแต่เดือนห้าข้างแรมมา และว่าทูตไทยได้ไปขอยืมเงินที่คลังของ “กวินิวิกตอเรีย” อีก 4,000 “ปอนด์” และพระนิเทศพาทย์บอกเข้าไปว่า ทูตไปเอาเงิน “เอกเซน” ...” (มอฟแพ็ท, แอ็บบ็อด โลว์, 2520, หน้า 75) หรือครั้งที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเครื่องมงคล มาถวาย ความว่า

“... ขบวนเรือทั้งหมดยาวเหยียดแล่นมาตามแม่น้ำเป็นระยะความยาวอย่างน้อยครึ่ง “ไมล์” ...

“เมื่อเรือแล่นเข้าเทียบท่าพระจะมีการยิง “สลุต” แสดงความเคารพ...” (มอฟแพ็ท, แอ็บบ็อด โลว์, 2520, หน้า 87) หรือความตอนหนึ่งที่พระองค์ได้ทรงแสดงความชอบพระทัยไปยังท่านประธานาธิบดี ความว่า

“ได้มาถึงพร้อมเสร็จแล้ว เราพระเจ้ากรุงสยามขอแสดงความยินดียิ่งนัก ขอบคุณ ความไมตรีซึ่งผู้ครองแผ่นดินยุค “ยูไนติเตดส” ...” (มอฟแพ็ท, แอ็บบ็อด โลว์, 2520, หน้า 115)

“... มีขนบธรรมเนียมตั้งไว้และสืบมาตั้งแต่ครั้ง “ปรีไซเดนต์ยอควัวคิงตัน” ...” (มอฟแพ็ท, แอ็บบ็อด โลว์, 2520, หน้า 117) หรือความตอนหนึ่งของ มอฟแพ็ท, แอ็บบ็อด โลว์ (2520, หน้า 131) ได้เล่าถึง

“... พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้พวก “กงสุล” และ พระ “โรมันคาทอลิก” ได้รับพระราชทานเลี้ยงอาหารค่ำในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ไม่มีครูสอนศาสนาพวก “โปรแตสแตนท์” ลักคนเดียว...” หรือในนิราศลอนดอน เป็นบันทึกการเดินทางของ หม่อมราโชทัย (ม.ร.ว. กระจ่าง อิศรางกูร) ซึ่งเป็นสามหลวงได้ออกเดินทางไปพร้อมกับคณะราชทูต เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2400 เพื่อเข้าเฝ้าถวายพระราชสาสน์และเครื่องราชมงคลบรรณาการแด่สมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรีย เช่น

“ถึง “ไฮเทล” เอนกายให้หายเมื่อย ...” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539, หน้า 33)

“... คงบอกไปโดยสาย “เทลกราฟ” ...” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539, หน้า 78)

“เห็นแสงสายฝ้าย “กัปตัน” ซาญจลลาด ...” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539, หน้า 82)

ในเวลาต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ที่ประเทศมหาอำนาจต่างแสวงหาอำนาจ และอาณานิคมในประเทศแถบเอเชีย ประเทศฝรั่งเศสนับเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ต้องการอาณานิคมในสมัยนั้น ประเทศฝรั่งเศสมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในแถบเอเชียทำให้ความสัมพันธ์ไทยฝรั่งเศสกลับมาฟื้นฟูอีกครั้งซึ่งตรงกับรัชสมัยพระเจ้าบรมโกศที่ 3

การที่พระเจ้าบรมโกศที่ 3 ทรงเจริญสัมพันธไมตรีกับไทยนั้น เพื่อให้ชาวฝรั่งเศสเข้ามาดำเนินการจัดตั้งกงสุล รวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศสยามเจริญพัฒนาทัดเทียมกับนานาประเทศในเรื่องความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย การสาธารณสุข การประปา โดยเฉพาะการศึกษา รัชกาลที่ 4 ทรงสนับสนุนโรงเรียนของหมอสอนศาสนาเพื่อให้ความรู้ในเรื่องภาษา วรรณคดี และวิทยาการของตะวันตก

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นับได้ว่าเป็นสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่าง ๆ มากมาย หรือมากที่สุดก็ว่าได้ เพราะรัชสมัยพระองค์ได้ทรงมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศมหาอำนาจหลายประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ พระองค์ได้เสด็จประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2440 และครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2449-2450 โดยศึกษาได้จากตอนหนึ่งจากพระราชหัตถเลขาในบทพระราชนิพนธ์ “ไกลบ้าน” เช่น

- “...ส่ง “ก๊าด” แล้วไปบัวเดอบูลอง ไปโดย “รถโมเตอคาร์” ...”

- “...อีกครู่หนึ่งก็ถึงประตูเหล็ก หน้าตา “ป้าก” ก็เปนนอย่างเดิม...”

- “...ความจริงเห็นจะเป็น “ซิมเมอ” น้อยน่าจะเข้า “ออตัม” โดยเร็ว...”

(พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2540, หน้า 143)

- “...วันนี้เข้ามีดมัว การที่กะว่าจะไปขึ้น “ไอเฟลเตาเวอ”...”

- “...มี “โปสต์ก๊าด” ซึ่งอาจจะเขียนจากบนนั้นส่งได้...”

(พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2540, หน้า 146)

- “...ที่มุมหลังนอกซึ่งเทียบกับบ้านเราเป็น “ออฟฟิศ” พระคลังข้างที่นั่นเป็น “มิวเซียม” จีน...”

- “... “โปสต์ก๊าด” ทำดีมากเหมือนของจริง เว้นแต่สไตลิกว่าของจริง มีห้องใหญ่อยู่สองสามห้อง คือ “ไลบรารี” แลห้องเดินร่า นอกนั้นจน “โทรนรุม” ก็ไม่โต...”

- “...มีท่อน้ำให้อบอุ่นปรอดอยู่ใน 20 “ดีกรีเซนติเกรด” ขึ้นไป...”

(พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2540, หน้า 155-156)

- "...การสร้างวังในเวลานี้นั้นเป็นการเฉลิมพระเกียรติยศคล้าย ๆ สร้าง "มอนิวเมนต์" มากกว่าจะสร้างที่อยู่..."

(พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2540, หน้า 162)

นอกจากนั้นรัชกาลที่ 5 ทรงเป็นผู้ริเริ่มการรับวัฒนธรรม และวิทยาการใหม่ ๆ จากต่างชาติมาประยุกต์และปรับใช้พัฒนาประเทศในขณะนั้น จึงทำให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะได้จากภาษาต่างประเทศที่เข้ามามีอิทธิพลในการติดต่อสื่อสาร เช่น ข้าราชการและเจ้านายหัวก้าวหน้าได้ทราบบังคับทูลเรื่องแก้ไขการปกครองแผ่นดินในปี พ.ศ. 2435 ซึ่งหัวข้อหลักที่ทราบบังคับทูลเสนอ คือ (ธิดา สารยา, 2540, หน้า 72)

- ต้องเปลี่ยนแปลงประเพณีปัจจุบันให้พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะองค์ประมุขของชาติและให้มีรัฐธรรมนูญ และให้ปกครองแบบ "คอนสติติวชันแนลโมนาร์กี" แต่ยังไม่ต้องมี "ปาลีเมนต์"

- ตั้ง "เคบิเนต" เพื่อวางระเบียบปฏิบัติของกรมกองต่าง ๆ และให้อำนาจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามระเบียบปฏิบัตินั้น โดยมีต้องรอคอยพระบรมราชานุญาต

นอกจากนี้ยังมีพระราชหัตถเลขาหลายฉบับถึงข้าราชการบริหาร เช่น เมื่อ 27 กันยายน ร.ศ. 129 ทรงมีพระราชหัตถเลขาถึงพระยาไพศาล ฯ ที่ทรงแสดงความเห็นเกี่ยวกับตำราเรียนที่ส่งไปถวาย

"...จึงมาสันนิฐานในใจว่า การสั่งสอนของพวกเขา "มิชชันนารี" นี้ทำให้คนเรามีความรู้และมีความฉลาดได้อย่างบางอย่าง แต่มีโทษซึ่งดูเหมือนจะปลูก "แปตรอยดิก" (ความรักชาติ) ยาก" (ธิดา สารยา, 2540, หน้า 168)

หรือทรงมีพระราชหัตถเลขาเพิ่มเติมถึงเจ้าพระยารัตนาธิเบศร์ ว่า

"...การครั้งนี้หากแล้วเมืองจะ "โปรเตคชั่น" ที่สุด การซึ่งไปได้ตั้งนี้เพราะบุญของแผ่นดิน..." (ธิดา สารยา, 2540, หน้า 180)

หรือพระบรมราชาบาทที่ทรงพระราชนิพนธ์และพระราชทานแก่พระโอรสซึ่งพระองค์ส่งไปศึกษาต่อต่างประเทศ เมื่อ พ.ศ. 2428

"...ให้ถือเอาบรรดาศักดิ์เสมอลูกผู้มีตระกูลในกรุงสยาม คือ อย่าให้ใช้ "ฮิสรอยแยลไฮแนสปรินซ์" นำหน้าชื่อให้ใช้ชื่อเดิมของตัวเอง ๆ ... (ธิดา สารยา, 2540, หน้า 194)

ครั้นพอมารถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงขึ้นครองราชย์ประเทศที่เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในขณะนั้นคือ ประเทศอังกฤษ ประกอบกับไทยเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 กับฝ่ายสัมพันธมิตรเมื่อ 22 กรกฎาคม 2460 นอกจากนี้ประเทศเยอรมนีก็เป็นมิตรที่ดีของไทย มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะธุรกิจการเดินเรือระหว่าง

ประเทศ ต่อมาไทยได้เปลี่ยนนโยบายและประกาศสงครามต่อประเทศเยอรมนี เนื่องจากเยอรมนี ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศและปฏิบัติการบางอย่างไว้คุณธรรม

ในช่วงที่ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ขึ้นครองราชย์นั้น สังคมไทย ได้ก้าวสู่ความเป็นอารยะตามแบบตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญที่ปรากฏอยู่ในรูปของ วัตถุไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง รถไฟ ไฟฟ้า ประปา ชลประทาน โรงพยาบาล ที่ทำการรัฐบาล ห้างร้าน ระบบการสื่อสารคมนาคม และตึกกรมบ้านช่อง ตลอดจนเครื่องใช้เครื่องมือที่ทันสมัย นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการเปลี่ยนแปลงขนบธรรมเนียมบางอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับการปกครอง ระบบใหม่ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลต้องติดต่อกับชาติอื่น ๆ ทั่วโลก จึงต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ไทยให้สอดคล้องกับความเป็นไปของโลก

จะเห็นได้ว่าสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นสมัยที่เปิดกว้างจากคมนาคมและการสื่อสารที่ รวดเร็วขึ้น จึงจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารเพื่อ เผยแพร่ศาสนา สอนหนังสือ ทำการค้าขายกันอย่าง กว้างขวาง และการที่ประเทศมหาอำนาจในยุโรปพยายามที่จะขยายอาณานิคมในเวลาต่อมา ซึ่งการกระทำเหล่านี้ต้องโดยอาศัยล่ามคนไทยที่มีเชื้อสายของชนชาตินั้น ๆ และสามารถพูด ภาษาต่างประเทศได้ การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างชนชาติจึงเกิดขึ้นโดยผ่านการใช้ภาษาต่าง ๆ เพื่อ การสื่อสาร

นอกจากนี้ สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ (2524 : 15-16) ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลภาษาต่างประเทศ ที่มีต่อภาษาไทยไว้หลายด้านดังนี้

1. อิทธิพลด้านศาสนา ผู้สอนศาสนาและผู้เรียนเกี่ยวกับศาสนาจึงต้องรู้คำศัพท์ เฉพาะเพื่อทำความเข้าใจในศาสนานั้นๆ เมื่อเรารับนับถือศาสนาพุทธเราจึงต้องเรียนรู้คำภาษาบาลี หรือภาษาสันสกฤตเข้ามาพร้อมกับศาสนาพราหมณ์ เมื่อพวกมิชชันนารีเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ เราก็รู้จักพระเยซู บาทหลวง และพิธีกรรมในศาสนาต่างๆ

2. ความสัมพันธ์ทางด้านประวัติศาสตร์ การติดต่อกันทางด้านการทูต หรือ การอพยพย้ายถิ่นทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาของเจ้าถิ่นเดิม จะเห็นได้ว่าประชาชนอพยพย้ายถิ่น เช่น มอญ จีน จะมีภาษาของตนเองและใช้ภาษาไทยได้ด้วย คนไทย ลาว ญวน อพยพไปอยู่ อเมริกาต้องเรียนรู้ภาษาของประเทศที่เข้าไปอยู่อาศัย

3. ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติและสัญชาติ ทำให้เกิดการใช้ภาษาร่วมกันดังเช่น คนไทย ลาว และจีน หรือชาวต่างชาติอื่นๆ ซึ่งมาอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันย่อมต้องเรียนรู้ภาษา ซึ่งกันและกัน เพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร

4. การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ที่สามารถ ถ่ายทอดและสืบต่อกันได้ ปัจจุบันมีการแสดงทางวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ แลกเปลี่ยน เช่น

การแสดงของมาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ลาว ในประเทศไทยกันอยู่เนือง ๆ หรือการแสดง
 กายกรรมของจีน หรือการจัดเทศกาลอาหารของประเทศต่าง ๆ ในประเทศไทยทำให้มีคำศัพท์
 เหล่านี้ใช้ร่วมกันมากขึ้น

5. ความเจริญทางด้านการศึกษา การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่นำความเจริญมาสู่
 ประเทศ ตำราทางวิชาการต่าง ๆ นวนิยายต่าง ๆ จึงมีผู้แปลไปเป็นภาษาของตน การเดินทางไป
 ศึกษาต่อยังต่างประเทศ ก็จำเป็นต้องใช้ภาษานั้นๆ ในการศึกษา ยิ่งมีการศึกษาระดับสูงขึ้นเท่าใด
 ยิ่งมีคำศัพท์ต่างๆ ที่ต้องเรียนรู้มากขึ้นเท่านั้น

6. ความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ประเทศที่มีเทคโนโลยีสูง มีการคิดค้นเครื่องมือ
 ใหม่ ๆ มีความรู้ทางวิชาการเฉพาะอย่าง เมื่อเรานำเครื่องมือเหล่านั้นเข้ามาใช้เป็นคำศัพท์เฉพาะ
 จึงจำเป็นต้องรับศัพท์สาขาต่าง ๆ เข้ามาในภาษาไทยด้วย

7. ด้านธุรกิจส่วนตัว การคบหาสมาคมฉันมิตรสหาย การทำธุรกิจร่วมกัน
 การแต่งงานกับชาวต่างชาติ ทำให้เกิดการถ่ายทอดภาษาซึ่งกันและกัน

8. ความสัมพันธ์ทางด้านภูมิศาสตร์ ราษฎรที่ที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อน
 บ้านจะมีความรู้สองภาษา หยิบยืมภาษาของกันและกันไปใช้ เป็นการเรียนรู้ภาษาซึ่งกันและกันโดย
 ไม่ตั้งใจ

9. การสงครามและการอพยพย้ายถิ่น ประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของต่างชาติ
 ต่างภาษาของผู้ชนะจะมีอิทธิพลมาก เช่น ฟิลิปปินส์ ใช้ภาษาประจำชาติทั้งภาษาอังกฤษและภาษา
 ดากาล็อก ลาว เขมร ญวน ใช้ภาษาฝรั่งเศสได้ดี ในขณะที่เดียวกันประเทศที่เป็นเจ้าอาณานิคมก็ต้อง
 เรียนรู้ เพื่อปกครองประเทศที่ตนเข้าไปครอบครองอยู่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาซึ่งกันและกัน
 ปัจจุบันมีชาวลาว กัมพูชา และพม่า เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยอพยพเข้ามาหา
 งานทำและหาโอกาสประกอบอาชีพต่างๆ เช่น เป็นแรงงานต่างด้าว เข้าเมืองมาประกอบอาชีพ
 รับจ้างกรีดยางหรือทำประมงก็ต้องเรียนรู้ภาษาไทย

ส่วน วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ (2524, หน้า 8-10) ได้แยกประเด็นอิทธิพลภาษาต่างประเทศที่มี
 ต่อภาษาไทยไว้เป็น 9 ด้าน ดังนี้

1. อิทธิพลทางภูมิศาสตร์ เนื่องจากประเทศไทยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศอื่นๆ
 หลายประเทศ กล่าวคือ ทางด้านทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศจีนและพม่า ทางด้านทิศตะวันออก
 ติดต่อกับประเทศลาวและเขมร ทางด้านทิศใต้ ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ทางด้านทิศตะวันตก
 ติดกับประเทศพม่า ชนชาติต่างๆ ที่มีประเทศติดต่อกับประเทศไทยดังกล่าวแล้วนั้น ย่อมมี
 ความเกี่ยวข้องกับชนชาติไทยในหลายๆด้าน เช่น เชื้อชาติ สัญชาติและที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุนี้
 ภาษาต่างประเทศเหล่านั้นย่อมมีเป็นอันมากที่เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทย

8. อิทธิพลทางการศึกษาภาษา ปัจจุบันนี้คนไทยมีความนิยมในเรื่องการศึกษาภาษาต่างประเทศ เพราะอำนวยความสะดวกหลายอย่าง เช่น ทำให้เป็นที่ยอมรับนับถือในความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ โอกาสในการทำงานดี ๆ มีมากขึ้น และเป็นประโยชน์ทางด้านธุรกิจส่วนตัวที่จะต้องมีความสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ภาษาอังกฤษ ซึ่งนิยมศึกษากันอย่างแพร่หลายอยู่ในปัจจุบันแล้วยังนิยมศึกษาภาษาอื่น ๆ อีก เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาในทวีปยุโรปอื่น ๆ เป็นต้น คนไทยที่ศึกษาภาษาต่างประเทศเหล่านี้ได้นำเอาถ้อยคำในภาษาอื่นเข้ามาใช้ปนภาษาไทย และปล่อยให้คนไทยอื่น ๆ นิยมใช้ตามไปด้วย

9. อิทธิพลทางการเดินทางไปต่างประเทศ ปัจจุบันนี้มีการเดินทางไปต่างประเทศกันอยู่เป็นประจำ และมีจำนวนมิใช่น้อยทั้งนี้เพราะการคมนาคมสะดวกและปลอดภัยกว่าสมัยก่อน การไปต่างประเทศจะมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น เดินทางไปเพื่อศึกษาต่อ ท่องเที่ยว ติดต่อธุรกิจการค้า เป็นต้น นอกจากนั้นประเทศไทยเป็นต้น อดิเรกก็ตามไม่ว่าจะไปทำอะไรก็ย่อมมีถ้อยคำในภาษาต่างประเทศติดตัวเข้ามาอยู่ในประเทศไทยด้วยเสมอ โดยเฉพาะคนที่เดินทางไปต่างประเทศได้ ก็มักจะเป็นผู้มีฐานะดี มีการศึกษาสูง หรือไม่ก็อยู่ในสังคมระดับผู้นำเมื่อพูดภาษาต่างประเทศออกมากคนทั่วไปก็มักจะนิยมใช้ตาม

สรุปได้ว่าอิทธิพลภาษาต่างประเทศได้เข้ามาเชื่อมโยง และมีบทบาทสำคัญกับภาษาไทย โดยผ่านการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติ การสอนศาสนา การเจริญสัมพันธไมตรี การค้า ความสัมพันธ์ทางด้านภูมิศาสตร์ การสงครามและการอพยพย้ายถิ่น และความเจริญทางด้านเทคโนโลยี เป็นต้น จนทำให้ภาษาต่างประเทศปรากฏอยู่ในภาษาไทยมากมาย และหลายรูปแบบ นอกจากนี้พระมหากษัตริย์ไทยหลาย ๆ พระองค์ต่างทรงให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศ โดยการเปิดประเทศรับภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศ ทำให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งแต่ละพระองค์ต่างทรงเล็งเห็นถึงการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และก้าวสู่ความเป็นสากลอีกด้วย

อย่างไรก็ดี การนำคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศมาใช้ย่อมจะเกิดทั้งผลดี และผลเสียของการรับคำดังกล่าวมาใช้ในภาษาไทย ซึ่ง ยรรยง มีสติ (2540, หน้า 52-54) ได้แสดงทัศนะสรุปได้ดังนี้

1. ทางที่ทำให้ภาษาเจริญขึ้น เมื่อนำภาษาต่างประเทศมาใช้ในทางเหมาะสม จะทำให้ภาษาไทยเจริญขึ้น เพราะมีคำใช้มากขึ้น ปัจจุบันนี้การศึกษาตลอดจน ศิลปะวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า ถ้าจะใช้คำไทยแท้ ๆ ย่อมไม่เพียงพอ หรือไม่เหมาะสมรัดกุมเท่ากับภาษาต่างประเทศ ถ้าพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว จะเห็นว่า การรับคำภาษาต่างประเทศมานั้นทำให้ภาษาไทยเจริญขึ้นมากกว่า ทั้งนี้ เนื่องด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้ คือ

1.1 คำภาษาต่างประเทศบางคำใช้ได้ง่ายและเหมาะสมกว่าคำไทยที่เคยใช้มาก่อน เช่น หน่วยมาตราชั่ง ดวง วัด ของไทย เป็นต้น ตัวอย่างเช่น คำว่า “ชั่ง” มาตราชั่งวิธีตาม ประเพณีไทย ต่อมาใช้ภาษาฝรั่งเศสว่า “กรัม - gramme” คำว่า “วา” มาตราวัดวิธีตามประเพณีไทย ต่อมาใช้ภาษาฝรั่งเศสว่า “เมตร - metre” หรือคำว่า “คืบ” มาตราวัดวิธีตามประเพณีไทย 1 คืบ ต่อมาใช้ภาษาอังกฤษว่า “ฟุต - foot” เป็นต้น

1.2 คำภาษาต่างประเทศบางคำรัดกุมกว่าคำไทย แม้จะบัญญัติศัพท์ขึ้นใหม่ใช้แทน แล้วแต่ก็ยังไม่เหมาะสมและรัดกุมเท่า จึงใช้วิธีทับศัพท์ลงไป ตัวอย่างเช่น ชื่อประเภทกีฬา กอล์ฟ - golf เทนนิส - tennis บาสเกตบอล - basketball แบดมินตัน - badminton บิงปอง - ping pong ฟุตบอล - football วอลเลย์บอล - volleyball ชื่อประเภทเครื่องดนตรี กีตาร์ - guitar ทรอมโบน - trombone ทรัมเป็ต - trumpet สกี - ski ชื่อชนชาติ สัญชาติ ฝรั่งเศส - Franchise มองโกลอยด์ - Mongoloid โรมัน - Roman ฮอลันดา - Hollanda ฮัน - Hun เป็นต้น

1.3 ภาษาต่างประเทศบางคำที่ยืมมามีความหมายอยู่มาก เช่น ภาษาบาลีและ สันสกฤต แต่เราก็สามารถค้นหาความหมายเดิมได้ แสดงว่าความหมายกว้างออกก็ถือว่าเป็นความ เจริญทางภาษาได้ เช่น

กมล	ความหายเดิม	ดอกบัว	ไทยใช้ดอกบัวและใจ
คงคา	ความหายเดิม	แม่น้ำอันศักดิ์สิทธิ์	ไทยใช้แม่น้ำทั่วไป
ดนตรี	ความหายเดิม	สายพิณ	ไทยใช้เครื่องดีดสีทั้งหมดที่ทำเพลงได้

1.4 คำภาษาต่างประเทศบางคำที่นำมาใช้มีความไพเราะ สละสลวยกว่าเดิม โดยเฉพาะภาษาที่ใช้ในการประพันธ์และวรรณคดี เพราะวรรณคดีไทยส่วนมากเป็นเรื่องของ ชนชั้นสูง เช่น

พฤษภกาสร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โทหนต์เสงคง	สำคัญหมายในกายมณี
นรชาติที่วางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา

จะเห็นว่ามีคำภาษาต่างประเทศหลายคำ ทั้งที่มีคำว่า วัว ควาย ช้าง เขา คน ฯลฯ อยู่แล้ว

1.5 คำภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะคำพ้องเสียง ทำให้มีคำใช้มากขึ้น และใช้ได้ หลายความหมาย เช่น กรรณ - หู กัณฐ์ - คอ

1.6 คำภาษาต่างประเทศบางคำ นำมาใช้ให้เหมาะสมในด้านศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ดาราศาสตร์ - ยูเรนัส (Uranus) ลองจิจูด (longitude) ละจิจูด (latitude) คณิตศาสตร์ - เซต (set)

ไซน์ (sine) ลอการิทึม (logarithm) เคมีศาสตร์ – แกลเลียม (gallium) คลอโรฟอร์ม (chloroform) เซลแล็ก (shellac) เป็นต้น

2. ทางที่ทำให้ภาษาเสื่อมลง เกิดจากการนำคำภาษาต่างประเทศมาแล้ว ใช้เกินความจำเป็น จนเกิดความวิบัติทางภาษา ถ้าเปรียบเทียบกับการแต่งกายก็คือ การแต่งจนเกินความงามนั่นเอง จะเป็นด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือจงใจก็ตาม ดังจะเห็นได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้คนไทย บางกลุ่มเห็นว่า การใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นของโก้เก๋ หรูหรา ใช้ภาษาไทยในลักษณะที่ก่อให้เกิดความวิบัติทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน บางกรณีทำให้เกิดเป็นภาษาพันทางไป ทางที่ทำให้ภาษาเสื่อมลงเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้ คือ

2.1 นำภาษาต่างประเทศมาใช้ในทางที่ผิด เช่น คำภาษาอังกฤษเดิม s ก็เติมเข้าไป บ้าง เช่น เกมส์ ยากส์ ยุงส์ แยส์ มั่นส์ เป็นต้น

2.2 การไม่ใช้ลักษณะนามตามแบบภาษาอังกฤษ เช่น ป้มสามทหาร ถ่านไฟฉาย ตรา 5 แพะ สามนางในราตรี เป็นต้น

2.3 การใช้สำนวนภาษาอังกฤษจนเกินความจำเป็น เช่น เขาพบตัวเองอยู่ในห้อง ทรายจะมาในเพลงคู่กัด ห้องฟ้าเต็มไปดด้วยเมฆ เขาถูกตีโดยนายแดง เป็นต้น

2.4 การพูดหรือเขียนภาษาต่างประเทศปนกับภาษาไทย โดยยังไม่เป็นที่ยอมรับที่จะใช้ทับศัพท์ได้ เช่น ดูคุณไม่มีฟิลลิ่งเลย วิคเอ็นด์นี้คุณจะไปปิกนิกที่ไหน เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

พันธุ์ทิพย์ อินทยอด (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความแตกต่างของคำศัพท์ระหว่างพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 กับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ใน 3 ประเด็น คือ ความแตกต่างด้านจำนวนคำ ความแตกต่างด้านบทนิยามของคำศัพท์ และผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างของคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนคำตั้งในพจนานุกรมพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 มีคำเพิ่มขึ้นจำนวน 1,042 คำ คำที่สูญหายไปมีจำนวน 427 คำ ชนิดของคำที่เพิ่มขึ้นและสูญหายมากที่สุด คือ คำนาม

ส่วนความแตกต่างด้านนิยามของคำศัพท์พบ 2 ลักษณะ คือ บทนิยามหรือคำอธิบายเปลี่ยนแปลง ความหมายของคำศัพท์เหมือนเดิมแบ่งออกเป็น ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายคงที่ และบทนิยามหรือคำอธิบายเปลี่ยนแปลงความหมายของคำศัพท์ต่างกันเป็นความแตกต่างที่ไม่มีเค้าของความหมายเดิม

ผลกระทบที่เกิดจากความแตกต่างของคำศัพท์พบว่า มีผลกระทบใน 4 ลักษณะ คือ ผลกระทบทางไวยากรณ์มีผลทำให้ชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์เกิดจากการเปลี่ยนแปลง

ประเภทของคำเปลี่ยนไป และลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่งเปลี่ยนไป ผลกระทบทางความหมาย พบว่า ทำให้เกิดการนำคำทับศัพท์มาใช้ในความหมายที่เพิ่มขึ้นและใช้ในความหมายแคบลง อีกทั้งมีการนำคำศัพท์มาใช้ผิดความหมายด้วย ผลกระทบต่อจำนวนคำทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นในภาษา และเกิดการสูญของคำศัพท์ ผลกระทบด้านการใช้คำศัพท์ก่อให้เกิดปัญหาในการใช้คำศัพท์ของผู้ใช้ภาษา

สุกัญญาโสภี ใจกล้า (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านคำและความหมายของคำบาลี-สันสกฤตในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 และ พ.ศ.2542 ผลการวิจัยพบว่า คำบาลี-สันสกฤตในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 มีจำนวนคำทั้งสิ้น 6,460 คำ คำบาลี-สันสกฤตในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 มีจำนวนคำทั้งสิ้น 6,513 คำ เป็นคำเพิ่มขึ้นจำนวน 72 คำ เป็นคำสูญไปจำนวน 19 คำ ลักษณะการเพิ่มของคำมากที่สุด คือ การเพิ่มคำที่มีความหมาย ส่วนลักษณะการสูญของคำมากที่สุด คือ เป็นการสูญคำโดยสิ้นเชิง เมื่อจำแนกตามลักษณะทางวัฒนธรรมทางภาษามหาคำที่พบมากที่สุด คำบาลี-สันสกฤตที่เพิ่มขึ้นและสูญไป คือ หมวดคำที่เกี่ยวกับสติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึกและคุณค่าในด้านความหมาย คำบาลี-สันสกฤตที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย มีจำนวน 217 คำ ประเภทของการเปลี่ยนแปลงความหมายที่พบมากที่สุด คือ คำบาลี-สันสกฤตที่มีความหมายกว้างออก และพบน้อยที่สุดคือ คำภาษาบาล-สันสกฤตที่มีความหมายย้ายที่

สุชาติ พงษ์พานิช (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 : หมวด ก-ฆ ใน 7 ประเด็น คือ การเรียงคำและการเก็บคำ การบอกคำอ่าน การบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง การบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ การนิยามคำ การบอกที่มาของคำ และการใช้ภาพประกอบคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า

การเรียงคำของพจนานุกรมทั้ง 2 ฉบับ ใช้หลักเกณฑ์เดียว โดยเรียงคำศัพท์เป็นอนุกรมตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้ ส่วนการเก็บคำนั้นพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 แตกต่างกับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อยู่ 3 ประเด็น คือ การเพิ่มคำ การลบคำ (การสูญคำ) และการเปลี่ยนแปลงอักขรวิธีของคำบางคำ

การบอกคำอ่านพจนานุกรมทั้ง 2 ฉบับใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน แต่พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 แตกต่างกับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อยู่ 3 ประเด็น คือ การแสดงคำอ่าน การลบคำอ่าน และการลดคำอ่าน

การบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 แตกต่างกับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อยู่ 5 ประเด็น การแสดงบอกลักษณะ

ของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง การลบการบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง การลดการบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง การเปลี่ยนตำแหน่งการบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง และการเปลี่ยนแปลงบางส่วนของการบอกลักษณะของคำที่ใช้เฉพาะแห่ง

การบอกชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 แตกต่างกับพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 อยู่ 3 ประเด็น คือ การแสดงชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์ การลดจำนวนการบอกชนิดของคำตามไวยากรณ์ และการเปลี่ยนแปลงชนิดของคำตามหลักไวยากรณ์

จูติรัตน์ รักษาศรี (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คำทับศัพท์ภาษาตะวันตกในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปริมาณของคำทับศัพท์ภาษาตะวันตก คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส มีทั้งสิ้น 1,007 คำ
2. การจัดหมวดหมู่ทางความหมายของคำศัพท์ภาษาตะวันตก สามารถแบ่งออกเป็น 5 หมวดใหญ่ คือ หมวดคำเกี่ยวกับธรรมชาติ หมวดคำเกี่ยวกับมนุษย์และพฤติกรรมมนุษย์ หมวดคำเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ หมวดคำเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคล หมวดคำอื่นๆ
3. ลักษณะการยืมคำทับศัพท์ภาษาตะวันตก สามารถแบ่งลักษณะการยืมคำทับศัพท์ออกเป็น 5 ลักษณะ การทับศัพท์ การสร้างคำใหม่จากคำไทยหรือบาลีสันสกฤต การใช้คำทับศัพท์ปนคำไทยหรือบาลีสันสกฤต การแปล และการย่อหรือการตัดคำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า คำทับศัพท์ในพจนานุกรมไม่ว่าจะเป็น ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และ พ.ศ. 2542 ได้ปรากฏคำทับศัพท์ที่หลากหลายภาษา อาทิ ภาษาบาลี-สันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส เป็นต้น ภาษาดังกล่าวล้วนแต่มีความสำคัญอย่างยิ่งในภาษาไทย ทั้งในด้านปริมาณคำที่เพิ่มมากขึ้นตามกระแสของการเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ไม่เคยหยุดนิ่ง การแปลความหมายให้มีความหลากหลายและครอบคลุมในศาสตร์ต่างๆ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งมีการจำแนกคำให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษา ค้นคว้า และนำไปใช้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้นอีกด้วย